

Prejudiciniai klausimai

1. Teisingumo Teismo prašoma išaiškinti, ar Direktyvos 2008/98/EB⁽¹⁾ 4 ir 13 straipsniai, kartu su 6, 8, 28 ir 31 konstatuojamosiomis dalimis draudžia pirminį nacionalinės teisės aktą ir su juo susijusį antrinį įgyvendinimo aktą, kaip Dekreto – įstatymo Nr. 133/2014, pakeisto Įstatymu Nr. 164/2014, 35 straipsnio 1 dalis, ir 2016 rugpjūčio 10 d. Ministrų Tarybos pirmininko dekretas, paskelbtas 2016 m. spalio 5 d. Oficialiame Italijos Respublikos leidinyje Nr. 233, kuriuose nurodyti tik deginimo įrenginiai, pagal Dekreto prieduose ir lentelėse, kuriuose tik juose nurodyti deginimo įrenginiai, remiantis šio dekreto lentelėmis ir priedais, sudaro svarbiausią nacionalinį interesą atitinkančią infrastruktūrą ir įrenginius, kurie įgyvendina integruotą ir modernią komunalinių ir panašaus pobūdžio atliekų tvarkymo sistemą ir užtikrina nacionalinį savarankiškumą, nors nacionalinis įstatymų leidėjas tokiais nelaiko perdirbimui ir pakartotiniam panaudojimui skirtų atliekų apdorojimo įrenginių, nepaisant to, kad vadovaujantis Direktyva, abu apdorojimo būdai yra vieni iš geriausių pagal atliekų hierarchiją.

Alternatyviai, jei taip nėra, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo prašoma išaiškinti, ar Direktyvos 2008/98/EB 4 ir 13 straipsniai draudžia pirminį nacionalinės teisės aktą ir su juo susijusį antrinį įgyvendinimo aktą, kaip Dekreto – įstatymo Nr. 133/2014, pakeisto Įstatymu Nr. 164/2014, 35 straipsnio 1 dalis, ir 2016 m. rugpjūčio 10 d. Ministrų Tarybos pirmininko dekretas, paskelbtas 2016 m. spalio 5 d. Oficialiame Italijos Respublikos leidinyje Nr. 233, kuriuose komunalinių atliekų deginimo įrenginiai sudaro svarbiausią nacionalinį interesą atitinkančią infrastruktūrą ir įrenginius, leidžiančius įveikti tolesnes pažeidimų procedūras dėl Europos Sąjungos normų, reglamentuojančių sektorių, neįgyvendinimo, ar jų išvengti, ir riboja atliekų patekimą į sąvartynus?

2. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo prašoma išaiškinti, ar Direktyvos 2001/42/EB⁽²⁾ 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11 ir 12 straipsniai, skaitant juos kartu, draudžia taikyti pirminį nacionalinės teisės aktą ir su juo susijusį antrinį įgyvendinimo aktą, kaip Dekreto – įstatymo Nr. 133/2014, pakeisto Įstatymu Nr. 164/2014, 35 straipsnio 1 dalis ir 2016 m. rugpjūčio 10 d. Ministrų Tarybos pirmininko dekretas, paskelbtas 2016 m. spalio 5 d. Oficialiame Italijos Respublikos leidinyje Nr. 233, kuriuose numatyta, kad Ministrų Tarybos pirmininkas dekretu gali padidinti esančių deginimo įrenginių pajėgumą ir nustatyti deginimo įrenginių, kuriuose energija gaunama iš komunalinių ar panašių atliekų, kurie turi būti pastatyti siekiant patenkinti nustatytą likusį poreikį, skaičių, pajėgumą ir vietą regionuose, dėl tikslo laipsniškai atkurti nacionalinės teritorijos sričių socialinę–ekonominę pusiausvyrą, laikantis atliekų rūšiavimo ir perdirbimo tikslų, kai šiose vidaus teisės nuostatose nenumatyta, kad rengiant Ministrų Tarybos pirmininko dekretu numatytą planą turi būti taikomos strateginio aplinkos vertinimo taisyklės taip, kaip numatyta minėtoje Direktyvoje 2001/42/EB.

⁽¹⁾ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008, p. 3).

⁽²⁾ 2001 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/42/EB dėl tam tikrų planų ir programų pasekmių aplinkai vertinimo (OL L 97, 2001, p. 30; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 6 t., p. 157).

2018 m. gegužės 7 d. Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Lavorgna Srl/ Comune di Montelanico ir kt.

(Byla C-309/18)

(2018/C 268/29)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Lavorgna Srl

Atsakovės: Montelaniko savivaldybė, Supino savivaldybė, Sgurgolos savivaldybė, Triviljano savivaldybė

Prejudicinis klausimas

Ar Bendrijos teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisinio saugumo principai, siejami su laisvo prekių judėjimo, įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas principais, kurie įtvirtinti Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), ir iš jų kylantys principai, kaip antai vienodo požiūrio, nediskriminavimo, tarpusavio pripažinimo, proporcingumo ir skaidrumo principai, įtvirtinti Direktyvoje 2014/24/ES ⁽¹⁾, neleidžia taikyti tokių nacionalinės teisės nuostatų, kaip antai Italijos Įstatyminio dekreto Nr. 50/2016 95 straipsnio 10 dalies ir 83 straipsnio 9 dalies, pagal kurias įmonė, savo ekonominiame pasiūlyme per viešojo pirkimo procedūrą atskirai nenurodžiusi darbo sąnaudų, bet kuriuo atveju šalinama iš konkurso ir neturi galimybės ištaisyti trūkumų, net jei įpareigojimas atskirai nurodyti tas sąnaudas nebuvo nurodytas konkurso dokumentuose ir net nepaisant to, kad pasiūlymas iš esmės atitinka nustatytus minimalių darbo sąnaudų reikalavimus ir kad konkurso dalyvis tai nurodė tuo tikslu pateiktame pareiškime?

⁽¹⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014, p. 65).

2018 m. gegužės 11 d. Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš Emil Milev

(Byla C-310/18)

(2018/C 268/30)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Spetsializiran nakazatelen sad

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

Emil Milev

Prejudiciniai klausimai

1. Ar nacionalinių teismų jurisprudencija, pagal kurią kardomoji priemonė „suėmimas“ (keturi mėnesiai nuo kaltinamojo laikino sulaikymo) gali būti pratęsta esant „pagrįstų įtarimų“, kurie suprantami tik kaip kaltinamojo galimybės padaryti nusikalstamą veiką konstatavimas „iš pirmo žvilgsnio“, atitinka Direktyvos 2016/343 ⁽¹⁾ 3 straipsnį, 4 straipsnio 1 dalies antrą sakinį, 10 straipsnį, 16 konstatuojamosios dalies ketvirtą ir penktą sakinius ir 48 konstatuojamąją dalį, taip pat [Europos Sąjungos pagrindinių teisių] chartijos 47 ir 48 straipsnius?

Atitinkamai, ar atitinka anksčiau nurodytas nuostatas nacionalinių teismų jurisprudencija, pagal kurią „pagrįsti įtarimai“ suprantami kaip didelė tikimybė, kad nusikalstamą veiką padarė kaltinamasis.

2. Ar nacionalinių teismų jurisprudencija, pagal kurią prašymą pakeisti jau skirtą kardomąją priemonę „suėmimas“ nagrinėjantis teismas turi motyvuoti savo sprendimą, nelygindamas kaltę patvirtinančių ar paneigiančių įrodymų, net jei kaltinamojo gynėjas yra pateikęs atitinkamų argumentų (kai vienintelė tokio apribojimo priežastis yra tai, kad teisėjas turi likti nešališkas, jei kartais ši byla jam būtų paskirta nagrinėti iš esmės), atitinka Direktyvos 2016/343 4 straipsnio 1 dalies antrą sakinį, 10 straipsnį, 16 konstatuojamosios dalies ketvirtą ir penktą sakinius ir 48 konstatuojamąją dalį, taip pat [Europos Sąjungos pagrindinių teisių] chartijos 47 ir 48 straipsnius?